

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 86/23

V Luxemburgu 25. mája 2023

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-290/21 | AKM (Poskytovanie satelitných balíčkov v Rakúsku)

Cezhraničná retransmisia programov satelitom: zásada štátu vysielania sa uplatňuje tiež na poskytovateľov satelitných balíčkov

Ak je teda poskytovateľ satelitných balíčkov povinný získať súhlas dotknutých nositeľov autorských práv a s nimi súvisiacich práv na akt verejného prenosu, na ktorom sa zúčastňuje, musí žiadať tento súhlas len v členskom štáte, v ktorom sa signály prenášajúce programy zavádzajú do prenosového reťazca vedúceho na satelit

Žalobkyňa vo veci samej, Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger Reg. Gen. mbH (AKM), je rakúska organizácia kolektívnej správy autorských práv. Je držiteľkou licencie na využívanie hudobných diel, ktorá ju oprávňuje vykonávať na rakúskom území vysielacie práva. Spoločnosť Canal+ Luxembourg Sàrl (ďalej len „Canal+“) je prevádzkovateľ televízneho vysielania so sídlom v Luxemburgu, ktorý v Rakúsku prostredníctvom satelitu ponúka balíky zakódovaných programov (satelitné balíčky) viacerým vysielacím organizáciám nachádzajúcim sa v iných členských štátoch vo vysokom rozlíšení alebo štandardnom rozlíšení.

Zavedenie každého zo satelitných signálov prenášajúcich programy do prenosového reťazca (uplink) uskutočňujú väčšinou samotné tieto vysielacie organizácie, niekedy Canal+, v týchto iných členských štátoch. Vyšle sa dátový tok obsahujúci celý program vo vysokom rozlíšení so všetkými dodatočnými informáciami, ako sú zvukové dáta a dáta titulok. Po tom, ako sa tento dátový tok „odrazí“ od satelitu, ho zachytia satelitné prijímacie zariadenia v oblasti pokrytia. Uvedený dátový tok sa potom rozdelí a používateľ má prístup ku každému z programov na termináli prostredníctvom dekodéra. Satelitné balíčky, ktoré poskytuje Canal+, obsahujú platené a bezplatné televízne programy. Na rozdiel od platených, bezplatné televízne programy nie sú zakódované a na rakúskom území ich môže ktokoľvek prijímať v štandardnej kvalite.

Keďže sa AKM domnievala, že Canal+ porušuje práva, ktoré spravuje, podala na rakúske súdy žalobu smerujúcu v podstate k tomu, aby Canal+ prestala vysielat satelitné signály v Rakúsku, ako aj o zaplatenie náhrady škody, pričom tvrdila, že v členských štátoch, v ktorých došlo k satelitnému vysielaniu alebo vysielaniu pre verejnosť, nebolo udelené žiadne povolenie na takéto využívanie a že nepovolila toto vysielanie v Rakúsku.

Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko), na ktorý bol podaný opravný prostriedok „Revision“ proti rozsudku Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň, Rakúsko), ktorý sa domnieval, že predmetné satelitné balíčky sa dotýkajú novej verejnosti, t. j. verejnosti odlišnej od verejnosti, na ktorú sa zameriavajú voľne dostupné prenosy prevádzkovateľov vysielania, rozhodol položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku týkajúcu sa výkladu smernice 93/83¹ a najmä jej článku 1 ods. 2 písm. b). Podľa tohto ustanovenia, akt satelitného vysielania pre verejnosť sa uskutočňuje výhradne v členskom štáte, kde sa pod kontrolou a zodpovednosťou vysielacej organizácie

¹ Smernica Rady z 27. septembra 1993 o koordinácii určitých pravidiel týkajúcich sa autorského práva a príbuzných práv pri satelitnom vysielaní a káblovej retransmisii (Ú. v. ES L 248, 1993, s. 15; Mim. vyd. 17/001, s. 134).

signály prenášajúce program zavádzajú do neprerušného prenosového reťazca vedúceho na satelit a zo satelitu na zem.

Posúdenie Súdny dvorom

Súdny dvor rozhodol, že **za predpokladu, že poskytovateľ satelitných balíčkov musí získať pre akt satelitného vysielania pre verejnosť, na ktorom sa zúčastňuje, súhlas nositeľov dotknutých autorských práv a s nimi súvisiacich práv, tento súhlas sa musí získať** tak, ako povolenie udelené dotknutej vysielacej organizácii, **len v členskom štáte, v ktorom sa signály prenášajúce programy zavádzajú do prenosového reťazca vedúceho na satelit.**

Súdny dvor v prvom rade pripomenul, že na to, aby sa uplatnilo pravidlo uvedené v článku 1 ods. 2 písm. b) smernice 93/83, musí ísť o „satelitné vysielanie pre verejnosť“ v zmysle tohto článku 1 ods. 2 písm. a) a c), pričom tieto ustanovenia stanovujú na tento účel kumulatívne podmienky. Prenos teda predstavuje jediné „satelitné vysielanie pre verejnosť“, ak sa začína „zavedením“ signálov prenášajúcich program vykonaným „pod kontrolou a zodpovednosťou vysielacej organizácie“, ak tieto signály sú zavedené „do neprerušného prenosového reťazca vedúceho na satelit a zo satelitu na zem“, ak uvedené signály sú „určené na príjem verejnosťou“ a ak, za predpokladu, že sú tie isté signály kódované, prostriedky na ich dekódovanie „poskytuje verejnosti vysielacia organizácia, alebo sú poskytované s jej súhlasom“.

V nadväznosti na to tak nepriamy prenos, ako aj priamy prenos televíznych programov spĺňajúcich všetky tieto kumulatívne podmienky sa musí považovať za jediné satelitné vysielanie pre verejnosť, a teda za nedeliteľné. Nedeliteľnosť takéhoto vysielania však neznamená, že zásah poskytovateľa satelitného balíčka do tohto vysielania možno vykonať bez súhlasu nositeľov dotknutých práv.

Napokon takýto súhlas musí získať predovšetkým osoba, ktorá spúšťa takéto vysielanie alebo doň zasahuje, v dôsledku čoho prostredníctvom tohto vysielania sprístupňuje chránené diela novému okruhu divákov, t. j. okruhu divákov, ktorý autori chránených diel nezohľadňovali pri udeľovaní súhlasu inej osobe. Satelitné vysielanie pre verejnosť, ako je to, o ktoré ide v konaní vo veci samej, spúšťa vysielacia organizácia, pod ktorej kontrolou a zodpovednosťou sú signály prenášajúce program zavedené do prenosového reťazca vedúceho na satelit. Navyše je nesporné, že táto organizácia tým vo všeobecnosti sprístupňuje chránené diela novému okruhu divákov. V dôsledku toho je táto organizácia povinná získať súhlas stanovený v článku 2 smernice 93/83.

Súdny dvor tiež uviedol, že **keďže sa takéto satelitné vysielanie pre verejnosť považuje za uskutočnené len v členskom štáte, v ktorom sa signály prenášajúce programy zavádzajú do prenosového reťazca vedúceho na satelit, vysielacia organizácia je povinná získať toto povolenie len v tomto členskom štáte.** Spresnil však, že pri určovaní primeranej odmeny nositeľov autorských práv za takýto prenos ich diel treba zohľadniť všetky okolnosti predmetného vysielania, ako je jeho skutočný okruh divákov a potenciálny okruh divákov. Z toho vyvodil, že **ak sa časť tohto skutočného alebo potenciálneho okruhu divákov nachádza v iných členských štátoch, než je členský štát, v ktorom sa signály prenášajúce programy zavádzajú do prenosového reťazca vedúceho na satelit, prináleží prípadne rôznym dotknutým organizáciám kolektívnej správy, aby našli vhodné riešenia na zabezpečenie primeraného odmeňovania týchto nositeľov práv.**

Súdny dvor však pripomenul, že **nemožno vylúčiť, že iní prevádzkovatelia vykonávajú v rámci satelitného vysielania pre verejnosť zásah, v dôsledku ktorého sprístupňujú diela alebo predmety ochrany širšiemu okruhu divákov, ako je ten, s ktorým počítala dotknutá vysielacia organizácia. V takom prípade sa súhlas udelený tejto organizácii nevzťahuje na zásah uvedených prevádzkovateľov. Taký prípad môže nastať predovšetkým vtedy, ak prevádzkovateľ rozšíri okruh osôb, ktoré majú prístup k tomuto vysielaniu, a tak sprístupní predmety ochrany novému okruhu divákov.**

Súdny dvor navyše konštatoval, že z odôvodnení 5, 14 a 15 **smernice 93/83** vyplýva, že cieľom článku 1 ods. 2 písm. b) je **zabezpečiť, aby každé „satelitné vysielanie pre verejnosť“ podliehalo výlučne právnym predpisom v oblasti autorských práv a s nimi súvisiacich práv platným v členskom štáte, v ktorom sa signály**

prenášajúce programy zavádzajú do prenosového reťazca vedúceho na satelit. Bolo by teda v rozpore s týmto cieľom, ak by poskytovateľ satelitných balíčkov mal získať súhlas dotknutých nositeľov autorských práv a s nimi súvisiacich práv aj v iných členských štátoch.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Zostaňte v spojení!

